

den almindelige Værnepligt flere, end Tilfældet er nu — det tror jeg, de Herrer vil være enige med mig i.

Derfor er jeg Modstander af Lovforslaget i den foreliggende Form. Den Ændring, der foreslaas, finder jeg langt fra tilfredsstillende. Efter min Mening skulde man sige saaledes: I maa ikke tjene, I maa ikke have Gevinst ved civil Værnepligt, men I kan slippe med samme Tjenestetid som de, der har den højeste. Saa vilde Tjenestetiden komme til at ligge mellem 17½ og 18 Maaneder, for det er den, man tvinger visse værnepligtige til, uden at de er i Stand til at modsætte sig det. Jeg beklager, at jeg ikke kan følge de Herrer paa dette Omraade, men jeg mener, at Vedtagelsen af et Forslag som det her foreliggende vilde lægge yderligere Byrder paa den værnepligtige Ungdom i Stedet for at lette Byrderne.

Pürschel: Jeg vil blot i Sandhedens, den historiske Sandheds Interesse erindre om, at Forslaget i sin Tid er fremsat ikke af det ærede Medlem Hr. P. Munch, men af det ærede Medlem Hr. Rode som Indenrigsminister. Men naturligvis er det rigtigt, at kun Haanden var Rodes, medens Røsten var Munchs, det er der ingen Tvivl om. Derfor er Baret da ogsaa senere lyst i Kuld og Køn, og derfor er Loven paraferet af det ærede Medlem Hr. P. Munch.

Det forbavser mig noget, at Ordføreren for Forslagsstillerne (Niels Petersen) stadig taler om Loven af 1913 og om, at nu har man i 14 Aar gjort saadan og saadan, da det dog er en Kendsgerning, at Loven er fra 1917 (*Ordføreren for Forslagsstillerne* [Niels Petersen]: Om Forladelse). Ja, det forbavser mig blot, at en saadan Fejltagelse kan ske, naar man er saa ivrig optaget af Emnet, og det er et saa vigtigt Spørgsmaal; men det viser, hvor fejlfulde vi Mennesker er.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch sagde nu for et Øjeblik siden, at det var jo en vældig Byrde at lægge paa Folk, at de skulde aftjene deres Værnepligt, naar det var stridende mod deres hele Opfattelse. Jeg beder ærede Medlemmer vel bemærke, at her er der ikke Tale om, at det er i Strid med deres Samvittighed, nej, det er i Strid med deres hele Opfattelse at aftjene Værnepligt. De holder maaske ikke af at staa tidligt op om Morgenen eller er maaske bestemte Modstandere af det, der hedder Lydighed; saa er det altsaa i Strid med hele deres Opfattelse af Tilværelsen, det kan man ikke byde Folk, og saa er den Mand i og for sig efter det ærede Medlems Ord her i sin gode Ret, naar han siger: Saa vil jeg ikke være Soldat!

Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen sagde, at der ikke var rejst Indvendinger fra nogen Side mod Nedsættelse af Straffene, og han vilde forstaa det saaledes, at saadanne Indvendinger heller ikke vilde komme frem. Dette er en Misforstaaelse.

Endelig sagde det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, at dette Forslag ikke i mindste Maade rører ved den almindelige Værnepligt. Det forbavser mig, thi det vidner jo om et Ukendskab til radikale Metoder, som i Sandhed maa forbavse hos en Mand, der i saa mange Aar har staaet i saa nært Samarbejde med de Radikale. Thi dette Forslag er jo et saa typisk Udslag af radikale Metoder, dette, at man udvisker Grænserne og søger at gøre det hele flydende, saaledes at efterhaanden ingen ved, hvad der er op eller ned paa det hele, hvad der er Værnepligt og hvad der ikke er Pligt, hvad der er Samvittighed og hvad der blot er Opfattelse o. s. v. Dette her er saa typisk et Udslag, at det forbavser mig i høj Grad, at det ærede Medlem kan komme med en saadan Udtalelse.

I. A. Hansen: Det er jo ganske haabøst for de ærede Medlemmer Hr. Niels Petersen og Hr. P. Munch i Dag at forsøge at komme udenom den Kendsgerning, at deres Udtalelser nu staaer i den mest skærende Strid med deres Udtalelser i 1916—17. Nu gør det ærede Medlem Hr. Niels Petersen gældende, at han finder det urimeligt, at de, som ønsker at aftjene civil Værnepligt, skal straffes med en meget længere Tjenestetid end de, der aftjener deres militære Værnepligt. Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen og den højtærede Forsvarsminister har allerede citeret Prøver paa, at i 1917 sagde det ærede Medlem Hr. Niels Petersen noget ganske modsat og støttede sig til en Udtalelse af den daværende Forsvarsminister, det ærede Medlem Hr. P. Munch.

Jeg vil gerne ved en lille Prøve forøge denne Samling af Citater, der slaar de ærede Medlemmer, forekommer det mig, slemt paa Munden. Det er nævnt af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, at i 1917 havde et Medlem af Udvalget peget paa, at de 20 Maaneders civil Tjenestetid maaske var noget vel lang, og at det kunde opfattes som en Straf; men heroverfor gjorde Udvalget og den daværende Forsvarsminister gældende, at det vilde være stridende mod Lovforslagets hele Karakter at gøre den civile Tjenestetid kortere end den militære. Det er tidligere citeret af den højtærede Forsvarsminister. Men saa følger det ærede Medlem Hr. Niels